

Skydd mot gengångare.

3292

Det var en käring i Harlösa , som di kalla för "Plässan".
Hon sådde linfrö på sin svärmors ~~grav~~ för att hon inte
skulle gå igen. Först ville hon att di skulle binda tårna på
liket, ~~men~~ det ville di inte, å så sådde hon linfrö på gra-
ven. Hon hade alltid varit så ~~farligt rädd~~ farlit rädd
för sin svärmor, när hon levde.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3292

Likvattnets användning.

Det vattnet, som di tvätta liket i, skulle di slå efter
det, så gick den döde inte igen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

3292

Att iakttaga, när svalorna flyttar.

När svalorna flytta, så tog di ett strå f rån boet å la i
börsen, så skulle börsen aldrig bli tom,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3
3

3292

Vördnad för brödet.

När di tappa en bit bröd, så tog di opp det och kysste det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4

3292

Mordbrännaren. *från Sjöholm.*

Det var en sergeant, som hette Sjöholm, Han bodde hos någon på en gård i Hunneberga. Å så en dag brann gården, då sa gårdens ägare till honom: "Detta har väl du gjort?" Men när då drog han sej tillbaka in i elden. Å sen tog di å begravnade inälvorna, det va det enda, som va kvar, i skälet mellan Harlösa å Hunneberga. Å sen spöga de där på den platsen. Hästarna va rädda för å gå över bäcken där.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Likplundraren.

3292

De va en gubbe i Revinge, som hette Vinberg. Å han hade varit med i kriget å di sa, att han hade en massa guld med sej hem: guldringar å guldklockor. Å di sa, att han hade varit i ett hus å där var ett fruntimmer, som hade en ring på fingret. Å han såg, att det var en dyrbar ring. Men han fick den inte å så slog di på trummorna, å då tog han och skar fingret av henne. Men di sa, att det gick så galet för honom å hans kvinga å hans glötta.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

66

3292

De två barnen. *Om nyotul*

Mor Hintze å hennes syster skulle gå till kyrkan i Harlösa, å då såg di två nakna barn i en bäck, som di gick över. Barnen sprang neråt slänten å försvann. Men sen dan efter ble de "itt sånnt farlit snifög."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—
7
Z

Goenisse.

Det var en som di kalla för mor Ola Klämmes, som hade en gård i Hunneberga, å allt gick så bra för henne. Å så var där en gumma, som di kalla för Massan. Å så hade där kommit ut en gris, som Massan aldrig hade sett förr, å så sa hon: "Koss nu har mor Ola Klämmes släppt ud sin Goenisse". Men när ägaren till grisen, det var en gris, som hade rymt från en gård oppe vid Idaröd, kom å hämta grisen, så sa mor Ola Klämmes ti Massan, förr hon hade fått reda på, att Massan sagt så "Kom nu ska du få se, att di kommor å hentor min Goenisse". "Jösse koss ente sa ja, ad de va din Goenisse, men ja sa, ad de kanske va nånn ans", sa Massan.

Den stolna grisen. *Skämt hos Linné* 3292

De va på en går i Hunneberga, di hade slajtat en gris, men så kom di å stal den. Men di hörde, ad dar va nån, som to grisen å körde åsta me den å di for ettor. Men gobben, som hade stoled grisen märkte ad di for ettor en, men han satte opp grisen brevé se på säded å höljde en filt övor grisen. Men så hånnt di opp en å fråga ettor/grisen. Å di prata så meed om var di hade hatt grisen å hår tjock å fed den va. Men gobben han klappa grisen på ajselen å sa: "Ja de e do bra mor, ad vi ente e me po ditte".

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

3292

Spådom
Karl XV på Tvedörren.

Det var en zigenerska på Tvedörren, när Karl XV var där .
Hon spådde officerarna å så fick hon spå kungen också. Hon sa:
"Sen din drottning har gått till sina fränder, finner du inte
mera ditt liv i dina händer. Du skall sjukna på utländsk å
dö på svensk botten". Kungen blev mycket bedrövad å grubblade
mycket över spådomen, å var sen aldrig glad mer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10
78